

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 21. decembra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Článok 7 bod 2 – Osobitná právomoc vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti – Uverejnenie údajne znevažujúcich výrokov o osobe na internete – Miesto, kde vznikla škoda – Súdny každého členského štátu, na ktorého území je alebo bol prístupný obsah uverejnený na internete“

Vo veci C-251/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) z 13. mája 2020 a doručený Súdnemu dvoru 10. júna 2020, ktorý súvisí s konaním:

Gtflix Tv

proti

DR,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda L. Bay Larsen, predsedovia komôr A. Arabadžiev, A. Prechal, I. Jarukaitis a N. Jääskinen, sudcovia T. von Danwitz, M. Safjan (spravodajca), L. S. Rossi, A. Kumin a N. Wahl,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Gtflix Tv, v zastúpení: P. Spinosi, L. Chevallier a A. Michel, avocats,
- francúzska vláda, v zastúpení: E. de Moustier a A. Daniel, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: francúzština.

– grécka vláda, v zastúpení: S. Chala, A. Dimitrakopoulou a K. Georgiadis, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: M. Heller a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. septembra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 7 bodu 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Gtflix Tv, ktorá sa zaoberá výrobou a distribúciou obsahu pre dospelých a má sídlo v Českej republike, a DR, ktorý podniká v tejto oblasti a má bydlisko v Maďarsku, týkajúceho sa žiadosti o opravu a odstránenie údajne znevažujúcich výrokov o tejto spoločnosti, ktoré DR uverejnil na internete na viacerých internetových stránkach a fórach, ako aj žiadosti o náhradu škody, ktorá bola údajne spôsobená v dôsledku tohto uverejnenia.

Právny rámec

3 Z odôvodnenia 4 nariadenia č. 1215/2012 vyplýva, že v záujme riadneho fungovania vnútorného trhu je cieľom tohto nariadenia harmonizovať normy konfliktu právomoci v občianskych a obchodných veciach a zabezpečiť rýchle a jednoduché uznávanie a výkon rozsudkov vydaných v niektorom členskom štáte.

4 Odôvodnenia 15 a 16 tohto nariadenia stanovujú:

„(15) Normy právomoci by mali byť ľahko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska [miesta usadenia – *neoficiálny preklad*] žalovaného. Právomoc založená na tomto kritériu by mala byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet sporu alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iný hraničný ukazovateľ. Bydlisko [sídlo – *neoficiálny preklad*] právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.

(16) Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho riadneho výkonu súdnictva. Existencia takejto úzkej väzby by mala zaručiť právnu istotu a vylúčiť, že osoba by bola žalovaná na súde členského štátu, s čím [čo – *neoficiálny preklad*] nemohla rozumne predvídať. Je to dôležité predovšetkým v prípade sporov týkajúcich sa mimozmluvných záväzkov vyplývajúcich z porušenia práva na súkromie a práva na ochranu osobnosti vrátane poškodzovania dobrého mena.“

5 Pravidlá upravujúce právomoc sa nachádzajú v kapitole II uvedeného nariadenia. Oddiel 1 kapitoly II, nazvaný „Všeobecné ustanovenia“, obsahuje články 4 až 6 nariadenia č. 1215/2012.

6 Podľa článku 4 ods. 1 tohto nariadenia:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“

7 Článok 5 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.“

8 V kapitole II toho istého nariadenia, v oddiele 2 s názvom „Osobitná právomoc“, článok 7 bod 2 stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

...

2. vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok“.

9 Znenie článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 je v podstate formulované rovnako ako článok 5 bod 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42), ktoré bolo zrušené nariadením č. 1215/2012.

10 V oddiele 4 kapitoly II nariadenia č. 1215/2012, ktorý je nazvaný „Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv“, sa nachádza článok 17 ods. 1 stanovujúci:

„1. Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide:

...

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

11 Gtflix Tv, ktorá má sídlo v Českej republike a centrum záujmov v tomto členskom štáte, vyrába a distribuuje audiovizuálny obsah pre dospelých najmä na svojej internetovej stránke. DR s bydliskom v Maďarsku je režisérom, producentom a distribútorom filmov rovnakého žánru uvádzaných na trh prostredníctvom internetových stránok prevádzkovaných v Maďarsku.

12 Gtflix Tv vytýka DR, že o nej vyslovil hanlivé výroky, ktoré šíril na viacerých internetových stránkach a fórach.

- 13 Po tom, ako ho táto spoločnosť formálne vyzvala, aby tieto výroky odstránil, podala predsedovi Tribunal de grande instance de Lyon (Súd prvého stupňa Lyon, Francúzsko) návrh na vydanie neodkladného opatrenia, aby mu bola uložená povinnosť pod hrozbou pokuty ukončiť všetky znevažujúce úkony voči tejto spoločnosti a voči internetovej stránke patriacej tej istej spoločnosti, a uverejniť súdne oznámenie vo francúzštine a angličtine na každom z dotknutých internetových fór, ďalej aby bola táto spoločnosť sama oprávnená uverejniť komentár na týchto fórach a napokon aby jej bolo predbežne vyplatené symbolické jedno euro ako náhrada jej majetkovej ujmy a suma v rovnakej výške ako náhrada jej nemajetkovej ujmy.
- 14 DR pred týmto súdom podal námietku nedostatku právomoci francúzskeho súdu, ktorej bolo uznesením z 10. apríla 2017 vyhovené.
- 15 Gtflix Tv podala proti tomuto uzneseniu odvolanie na Cour d'appel de Lyon (Odvolací súd Lyon, Francúzsko), pričom zvýšila predbežnú sumu na 10 000 eur, ktorú požadovala ako náhradu za majetkovú a nemajetkovú ujmu spôsobenú vo Francúzsku. Aj tento súd vyhovel potvrdzujúcim rozsudkom z 24. júla 2018 predloženej námietke nedostatku právomoci.
- 16 Gtflix Tv pred vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, uvedenému rozsudku vytýka, že podľa neho francúzske súdy nemajú právomoc a že právomoc majú české súdy, hoci podľa nej súdy členského štátu majú právomoc rozhodovať o škode spôsobenej na území tohto členského štátu obsahom uverejneným na internete, pokiaľ je tento obsah na tomto území prístupný. Gtflix Tv tvrdí, že Cour d'appel de Lyon (Odvolací súd Lyon) porušil článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012, keď rozhodol, že na vylúčenie právomoci francúzskych súdov nestačí, aby výroky považované za hanlivé boli prístupné v obvode súdu, na ktorý je podaná žaloba, ale je tiež potrebné, aby mohli predstavovať akýkoľvek význam pre používateľov internetu s bydliskom v tejto oblasti a spôsobiť v ňom ujmu.
- 17 Vzhľadom na rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), vnútroštátny súd rozhodol, že francúzske súdy nemajú právomoc rozhodnúť o návrhu na odstránenie údajne znevažujúcich výrokov a na opravu údajov uverejnením oznámenia, a to najmä z dôvodu, že centrum záujmov spoločnosti Gtflix Tv sa nachádzalo v Českej republike a DR má bydlisko v Maďarsku.
- 18 Vnútroštátny súd sa však pýta, či osoba, ktorá sa domnieva, že došlo k porušeniu jej práv šírením hanlivých výrokov na internete a ktorá koná na účely opravy údajov a odstránenia obsahu a zároveň aj na účely náhrady z toho vyplývajúcej nemajetkovej a majetkovej ujmy, sa môže v súlade s rozsudkom z 25. októbra 2011, eDate Advertising a i. (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, body 51 a 52), domáhať na súdoch všetkých členských štátov, na území ktorých boli tieto výroky prístupné na internete, náhrady škody spôsobenej na území tohto členského štátu, alebo musí v zmysle rozsudku zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, bod 48), podať túto žalobu o náhradu škody na súde, ktorý má právomoc nariadiť opravu údajov a odstránenie hanlivých výrokov.
- 19 Za týchto okolností Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa ustanovenia článku 7 bodu 2 [nariadenia č. 1215/2012] vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá sa domnieva, že došlo k porušeniu jej práv šírením hanlivých výrokov na internete a ktorá koná na účely opravy údajov a odstránenia obsahu a zároveň aj na účely náhrady z toho vyplývajúcej nemajetkovej a majetkovej ujmy, môže v súlade s rozsudkom z 25. októbra 2011,

eDate Advertising a i. (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, body 51 a 52), žiadať na súdoch všetkých členských štátov, na území ktorých je prístupný obsah informácie uverejnenej na internete, o náhradu škody spôsobenej na území tohto členského štátu, alebo musí v zmysle rozsudku zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, bod 48), podať tento návrh na náhradu škody na súde, ktorý má právomoc nariadiť opravu údajov a odstránenie hanlivých komentárov?“

O prejudiciálnej otázke

- 20 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá sa domnieva, že došlo k porušeniu jej práv šírením hanlivých výrokov o nej na internete, a ktorá koná súčasne jednak na účely opravy údajov a odstránenia obsahu uverejneného o nej na internete a jednak na účely náhrady škody vyplývajúcej z tohto uverejnenia, sa môže domáhať na súdoch všetkých členských štátov, na území ktorých sú alebo boli tieto výroky prístupné na internete, náhrady škody jej spôsobenej v členskom štáte súdu, na ktorý je podaná žaloba, hoci tieto súdy nemajú právomoc rozhodovať o návrhu na opravu údajov a odstránenie obsahu.
- 21 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012 stanovuje, že osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok.
- 22 Keďže toto ustanovenie je rovnocenné s článkom 5 bodom 3 nariadenia č. 44/2001, výklad, ktorý Súdny dvor podal v súvislosti s týmto ustanovením, platí rovnako, aj pokiaľ ide o článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012 (rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 24, ako aj citovaná judikatúra).
- 23 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pravidlo určujúce osobitnú právomoc vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti sa má vykladať autonómne, vzhľadom na systematiku a ciele nariadenia, ktorého je súčasťou (rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 25, ako aj citovaná judikatúra).
- 24 Toto pravidlo osobitnej právomoci je založené na existencii osobitne úzkej väzby medzi sporom a súdom miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, čo odôvodňuje priznanie právomoci tomuto súdu z dôvodov riadneho výkonu spravodlivosti a hospodárnej organizácie konania (rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 26, ako aj citovaná judikatúra).
- 25 Ako vyplýva z odôvodnenia 16 nariadenia č. 1215/2012, požiadavka takéhoto prepojenia má zaručiť právnu istotu a vylúčiť možnosť, aby osoba bola žalovaná na súde členského štátu, ktorého právomoc nemohla rozumne predvídať, pričom tento aspekt je dôležitý predovšetkým v sporoch týkajúcich sa mimozmluvných záväzkov vyplývajúcich z porušenia práva na súkromie a práva na ochranu osobnosti vrátane poškodzovania dobrého mena (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 28).

- 26 V oblasti nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti je totiž súd miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, zvyčajne najlepšie spôsobilý rozhodnúť najmä z dôvodov blízkosti sporu a jednoduchšieho vykonávania dôkazov (rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 27, ako aj citovaná judikatúra).
- 27 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora výraz „miesto, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“ sa vzťahuje tak na miesto, kde došlo k príčinnej udalosti, ako aj na miesto vzniku škody, pričom každé z týchto miest môže podľa okolností poskytnúť obzvlášť užitočné informácie týkajúce sa dôkazov a organizácie konania (rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 29, ako aj citovaná judikatúra).
- 28 V rozhodnutí vnútroštátneho súdu sa nenachádza nijaká skutočnosť naznačujúca, že by sa konanie vo veci samej týkalo možnosti podať žalobu na francúzskych súdoch na základe miesta, kde došlo k príčinnej udalosti. Vzniká však otázka, či sú tieto súdy príslušné na základe miesta vzniku údajnej škody. Okrem toho, ako uviedol vnútroštátny súd, spoločnosť Gtflix Tv nepožiadala, aby údaje a výroky, o ktoré ide vo veci samej, boli zneprístupnené na francúzskom území.
- 29 V tejto súvislosti Súdny dvor dospel k záveru, že pokiaľ ide o žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy údajne spôsobenej článkom v tlači poškodzujúcim dobré meno, poškodený môže podať proti vydavateľovi žalobu o náhradu škody na súdy každého členského štátu, v ktorom došlo k uverejneniu a v ktorom podľa tvrdenia poškodeného došlo k poškodeniu jeho povesti, a ktoré majú právomoc len na rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej v štáte súdu, na ktorý je podaná žaloba (rozsudok zo 7. marca 1995, Shevill a i., C-68/93, EU:C:1995:61, bod 33).
- 30 Pokiaľ ide konkrétne o tvrdenia o porušení práva na ochranu osobnosti prostredníctvom obsahu uverejneného na internetovej stránke, Súdny dvor už rozhodol, že v súlade s článkom 7 bodom 2 nariadenia č. 1215/2012 je osoba, ktorá sa považuje za poškodenú, oprávnená podať žalobu o náhradu celej spôsobenej škody buď na súdy členského štátu, v ktorom má sídlo vydavateľ predmetného obsahu, na základe miesta príčinnej udalosti, alebo na súdy členského štátu, v ktorom sa nachádza centrum jej záujmov na základe miesta vzniku škody. Táto osoba má tiež možnosť, namiesto žaloby o náhradu celej spôsobenej škody, podať svoju žalobu na súdy všetkých členských štátov, na území ktorých je alebo bol prístupný obsah uverejnený na internete. Tieto súdy majú právomoc na rozhodovanie len o škode spôsobenej na území členského štátu súdu, na ktorý je podaná žaloba (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2011, eDate Advertising a i., C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 52).
- 31 Právnická osoba, ktorá vykonáva hospodársku činnosť a domáha sa náhrady škody vyplývajúcej z poškodenia jej obchodnej povesti v dôsledku uverejnenia nepresných údajov o nej na internete, a tým, že neboli odstránené komentáre, ktoré sa jej týkajú, môže tiež podať žalobu na základe tejto právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 44).
- 32 Vzhľadom na všadeprítomnú povahu údajov a obsahu uverejneného na internetovej stránke a na to, že rozsah ich šírenia je v zásade univerzálny, Súdny dvor už spresnil, že nárok na opravu informácií a odstránenie obsahu je jediný a nerozdeliteľný, a preto ho možno predložiť len súdu, ktorý je príslušný na rozhodovanie o celom nároku na náhradu škody, a nie súdu, ktorý na to nie je príslušný (rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 48).

- 33 Z toho vyplýva, že v súlade s článkom 7 bodom 2 nariadenia č. 1215/2012 osoba, ktorá sa považuje za poškodenú uverejnením údajov na internetovej stránke, môže podať návrh na opravu týchto údajov a vymazanie obsahu uverejneného na internete buď na súd v mieste, kde má sídlo vydavateľ tohto obsahu, alebo na súd v mieste, kde sa nachádza centrum záujmov tejto osoby.
- 34 Podľa vnútroštátneho súdu z dôvodu „nevyhnutnej úzkej prepojenosti“ medzi nárokom na opravu údajov a odstránením obsahu umiestneného na internete a spoločným nárokom na úplnú alebo čiastočnú náhradu škody spôsobenej týmto umiestnením treba považovať jeden zo súdov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku za súd, ktorý má výlučnú právomoc na prejednanie oboch týchto nárokov. Toto priznanie výlučnej právomoci by teda mohlo byť odôvodnené záujmom na riadnom výkone spravodlivosti.
- 35 Takéto priznanie právomoci však nemôže vyplývať z článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012, ako bol vyložený v bode 32 tohto rozsudku, keďže na rozdiel od žiadosti o opravu údajov a odstránenie obsahu, ktorá je jednotná a nedeliteľná, cieľom žiadosti o náhradu škody môže byť buď úplná, alebo čiastočná náhrada škody. Hoci skutočnosť, že žiadosť o opravu údajov a odstránenie obsahu uverejneného na internete nemožno podať na inom súde než na súde príslušnom na prejednanie nároku na náhradu celej škody, je odôvodnená tým, že takýto nárok je jediný a nerozdeliteľný, nie je však odôvodnené vylúčiť z rovnakého dôvodu možnosť žalobcu uplatniť svoj nárok na čiastočnú náhradu škody na akomkoľvek inom súde, o ktorom sa domnieva, že mu v jeho obvode vznikla škoda.
- 36 Navyše potreba priznať výlučnú právomoc súdu, v ktorého obvode je usadený vydavateľ obsahu uverejneného na internete, alebo súdu, v ktorého obvode sa nachádza centrum záujmov žalobcu, vôbec nevyplýva z toho, čo vnútroštátny súd označuje ako „nevyhnutnú úzku prepojenosť“ medzi jednak žiadosťou o opravu údajov a odstránením obsahu uverejneného na internete a jednak návrhom na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku tohto uverejnenia na internete. Bez ohľadu na totožnosť skutkových okolností tvoriacich základ týchto návrhov, ich predmet, dôvod a možnosť ich rozdelenia sú totiž rozdielne, takže z právneho hľadiska nie je nevyhnutné, aby boli spoločne preskúmané jediným súdom.
- 37 Takéto priznanie právomoci sa nevyžaduje ani vzhľadom na potrebu riadneho výkonu spravodlivosti.
- 38 V tejto súvislosti sa súd, ktorý má právomoc rozhodovať výlučne o predmetnej škode v členskom štáte, v ktorom sa nachádza, javí ako spôsobilý v rámci konania vedeného v tomto členskom štáte a vzhľadom na dôkazy získané v danom štáte posúdiť vznik a rozsah údajnej škody.
- 39 Okrem toho možnosť, ktorú má žalobca a podľa ktorej môže podať žalobu o náhradu škody na súdy každého členského štátu, ktoré majú právomoc len v súvislosti so škodou spôsobenou v členskom štáte, kde sa nachádzajú, prispieva k riadnemu výkonu spravodlivosti, ak nemožno určiť centrum záujmov tohto žalobcu. V takomto prípade Súdny dvor rozhodol, že tejto osobe nemožno priznať právo podľa článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 na podanie žaloby proti údajnému autorovi tohto zásahu do jej práva na ochranu osobnosti na základe miesta vzniku škody na účely úplnej náhrady spôsobenej škody (rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 43). Táto osoba však môže v súlade s uvedenou možnosťou a na tom istom základe využívať tiež toto právo na účely čiastočnej náhrady škody, ktorá sa obmedzuje len na škodu spôsobenú v členskom štáte súdu, na ktorý je podaná žaloba.

- 40 Dosiachnutie cieľa zabezpečiť riadny výkon spravodlivosti preto nie je ohrozené možnosťou prináležiacou žalobcovi na podanie žaloby o náhradu škody na súdy, ktoré majú právomoc rozhodovať o spôsobenej škode v členskom štáte, kde sa nachádzajú.
- 41 Napokon treba pripomenúť, že priznanie právomoci týmto súdom rozhodovať iba o škode spôsobenej na území členského štátu, kde sa nachádzajú, podlieha len podmienke, že obsah porušujúci právo je alebo bol prístupný na tomto území. Na rozdiel od článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1215/2012, článok 7 bod 2 tohto nariadenia totiž nestanovuje dodatočnú podmienku na určenie príslušného súdu, akou je podmienka, že činnosť osoby musí „smerovať do“ členského štátu súdu, na ktorý je podaná žaloba (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. októbra 2013, Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, bod 42, a z 22. januára 2015, Hejduk, C-441/13, EU:C:2015:28, bod 32).
- 42 Obmedzenie prostredníctvom dodatočných podmienok možnosti podať návrh na náhradu škody na jeden zo súdov uvedených v bode 40 tohto rozsudku by mohlo prípadne viesť k faktickému vylúčeniu tejto možnosti napriek tomu, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora citovanej v bode 26 tohto rozsudku osoba, ktorá sa považuje za poškodenú, musí mať vždy možnosť podať svoju žalobu na súdy podľa miesta vzniku škody.
- 43 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá sa domnieva, že došlo k porušeniu jej práv šírením hanlivých výrokov o nej na internete, a ktorá koná súčasne jednak na účely opravy údajov a odstránenia obsahu uverejneného o nej na internete a jednak na účely náhrady škody vyplývajúcej z tohto uverejnenia, sa môže domáhať na súdoch všetkých členských štátov, na území ktorých sú alebo boli tieto výroky prístupné na internete, náhrady škody jej spôsobenej v členskom štáte súdu, na ktorý je podaná žaloba, hoci tieto súdy nemajú právomoc rozhodovať o návrhu na opravu údajov a odstránenie obsahu.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Článok 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá sa domnieva, že došlo k porušeniu jej práv šírením hanlivých výrokov o nej na internete, a ktorá koná súčasne jednak na účely opravy údajov a odstránenia obsahu uverejneného o nej na internete a jednak na účely náhrady škody vyplývajúcej z tohto uverejnenia, sa môže domáhať na súdoch všetkých členských štátov, na území ktorých sú alebo boli tieto výroky prístupné na internete, náhrady škody jej spôsobenej v členskom štáte súdu, na ktorý je podaná žaloba, hoci tieto súdy nemajú právomoc rozhodovať o návrhu na opravu údajov a odstránenie obsahu.

Podpisy